

Wijkkerkenraad Verrijzeniskerk – De Schalm
J. Klos, scriba
Kruiseltlanden 72
7542 HB Enschede

Enschede, 05-09-2009

Betreft: Notitie Geloven en gebouwen in Enschede II

Aan de Algemene Kerkenraad van de Protestantse Gemeente Enschede
B.J.R. van der Meulen
Padangstraat 9
7535 AA Enschede

Geachte leden van de algemene kerkenraad,

De bovengenoemde notitie geeft ons aanleiding tot het maken van de volgende opmerkingen. In de eerste plaats willen wij hier het belang en de noodzaak van een fundamentele reorganisatie van onze gemeente benadrukken. Hoewel het ons moeite kost en verdriet geeft te zijner tijd de Verrijzeniskerk te verlaten, beseffen we dat de teruggang van het aantal leden van onze gemeente en de geringere participatie aan de kerkdiensten ons geen andere keuze laat. Een en ander maal is deze zaak onder de aandacht van de leden van onze wijkgemeente gebracht en wij hebben mogen constateren dat er voldoende draagvlak aanwezig is om u positief te adviseren aangaande de voorstellen van de gebouwen advies commissie. Echter, de notitie die u gemaakt hebt naar aanleiding van de gesprekken met de wijkkerkenraden vervuld ons met zorg. Wij lezen daarin dat u ingaat op de breed geopperde suggestie om ter wille van de veelkleurigheid aan te koersen op een tweede kerkgebouw naast de vernieuwbouwde Vredeskerk. U noemt in uw notitie ook concreet de Opstandingkerk als tweede kerkgebouw. Wij realiseren ons dat ook in onze wijkgemeente de vraag is uitgesproken of één centraal gebouw voor de vieringen wel voldoende is en of daarmee wel genoeg tegemoet gekomen kan worden aan de behoefte aan verschillende soorten vieringen. Toch zijn wij van mening, dat eerst goed onderzocht moet worden wat onder de genoemde veelkleurigheid verstaan moet worden en of die niet ook gestalte kan krijgen in het ene kerkgebouw, alvorens te besluiten tot het open houden van het tweede gebouw, in casu de Opstandingkerk. Daarnaast hebben wij gelezen dat op dit moment bij de wijkkerkenraad en wijkgemeente van de Apostel Thomas Kerk geen draagvlak is voor de voorstellen van de gebouwen advies commissie, terwijl ook de wijkgemeente van Lonneker heeft aangegeven thans niet in te kunnen stemmen met de voorstellen, maar de situatie opnieuw te willen bezien in 2012. Dat kan leiden tot de situatie dat naast het aanwijzen van de huidige Vredeskerk als centrale locatie voor de vieringen van onze gemeente en het open houden van de Opstandingkerk als tweede kerkgebouw ook de Apostel Thomas Kerk open zal blijven vanwege het ontbreken van draagvlak en ook de kerkdiensten in de kapel van Lonneker zonder nadere besluitvorming zullen doorgaan, totdat mogelijk in 2012 zal worden besloten zich aan te sluiten bij de voorgestelde reorganisatie. Als wij daarbij bedenken dat de wijkgemeenten van de Deta- en de Opstandingkerk op dit moment alleen nog gezamenlijke vieringen houden en de wens bij de Algemene Kerkenraad hebben neergelegd om één van hun beide kerken aan te wijzen als voorlopig hun kerkgebouw voor deze vieringen, dan valt te verwachten, dat bij de keuze voor de Opstandingkerk ook vele leden van de wijkgemeente van de Detakerk van deze kerk gebruik zullen maken. Ervaringen in het recente verleden hebben immers zichtbaar gemaakt dat voor een goede samenwerking tussen de wijkgemeenten van Vredes- en Detakerk een aantal barrières geslecht zal moeten worden.

De keuze voor één van de beide scenario's (2 + 2 of 2 + x) kan er aldus toe leiden dat de Detakerk en de Verrijzeniskerk worden afgestoten en straks de leden van onze wijkgemeente samen met de leden van de wijkgemeente van de Vredeskerk gebruik zullen gaan maken van de vernieuwbouwde Vredeskerk.

Wij achten dit een ongewenste situatie. Wij zijn er steeds van uit gegaan dat de lasten en de pijn van de krimp zo breed en eerlijk mogelijk verdeeld zouden gaan worden. Daar zien wij op deze wijze weinig van terecht komen.

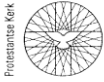
Wij zouden u daarom willen verzoeken na te gaan of het mogelijk is dat de wijkgemeenten bij wie op dit moment voldoende draagvlak bestaat om toe te werken naar de ene locatie voor de vieringen van onze gemeente (nl. de wijkgemeenten van Opstandingkerk, Detakerk, Vredeskerk en Verrijzeniskerk) samen het besluit kunnen nemen om zo spoedig mogelijk gebruik te gaan maken van de ene, centrale vierplaats. Uiteraard zal zo'n besluit zo open geformuleerd moeten worden, dat ook de wijkgemeenten waarbij nu geen of onvoldoende draagvlak bestaat ook volledig mee kunnen doen wanneer zij daartoe kunnen besluiten.

Uiteraard zijn wij graag bereid onze zorg nader bij u toe te lichten.

Met een hartelijke groet,

Hans Klos, scriba

Kerkenraad van de Protestantse Wijkgemeente Lonneker

Scriba: Mevr. Drs. E. M. Neut - Verkaik
Haarboerhorst 14
7531 LH Enschede
☎ 053 – 433 20 62

Aan de Algemene Kerkenraad
t.a.v. dhr. Ds. R.S.E. Vissinga

betreft: reactie notitie Geloven en gebouwen II

Enschede, 14 oktober 2009

Geacht college,

In onze vergadering van 28 september jl. bespraken wij , op uw verzoek, de notitie “Geloven en gebouwen II”. In deze brief willen wij u onze reactie laten weten.

1. Hoe kijken wij aan tegen deze notitie? Sinds de eerste notitie is er wel een beweging ontstaan. Diverse kerken hebben stappen gezet, ofwel plannen gemaakt. Duidelijk is wel dat er verschillen zijn in tempo. Gezien ieders achtergrond is dat o.i. onvermijdelijk.
2. Vervolgstep: accepteer de tempoverschillen, teneinde zo min mogelijk leden te verliezen. Volg en faciliteer initiatieven van ieder van de kerken.
3. Tijdpad: de wijkkerkenraad Lonneker houdt graag vast aan de afspraak tot medio 2012 open te blijven, teneinde de ontwikkelingen reëel te volgen. Als kerkenraad zijn wij hier mee bezig, in nauw overleg met onze gemeente. (onze gemeentedag in september was hiertoe een goed startpunt)

Wij hopen u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd, en verblijven,

Met vriendelijke groet

Namens de kerkenraad van de
Kapelgemeente Lonneker,

Els M. Neut-Verkaik, scriba

REACTIE DETA- EN OPSTANDINGSKERK

Geachte leden van de AK

Enschede 16 november 2009,

U heeft ons gevraagd te reageren op notie Geloven en gebouwen II.

Een drietal vragen heeft u ons daarbij gesteld:

1. wat roept deze notitie bij u op?
2. wat moet volgens u nu de vervolgstap zijn?
3. er is nog geen tijdpad ingevuld; hoe zou dat er volgens u, mede tegen de achtergrond van de samenvatting van de gesprekken van de AK met de wijkkerkenraden, uit kunnen zien?

1. Wat deze notitie bij ons oproept

Helaas kunnen wij op de eerste vraag niet anders dan antwoorden dat de notitie vooral gevoelens van grote teleurstelling bij ons oproept. Daar kunnen en willen wij in dit antwoord niet omheen.

Omdat we begrijpen dat een dergelijk antwoord niet bemoedigend werkt in het beleidsproces, lijkt het ons goed om onze frustratie in dit schrijven zo zorgvuldig mogelijk uit te leggen. Tevens hopen wij hiemee dat andere partners in het beleidsproces goed op de hoogte raken van onze positie.

- a. Het 'samen' waar we ooit mee begonnen lijkt steeds meer te worden uitgehold.

Bij aanvang – de opdrachtformulering voor de Stuurgroep Toekomstig Beleid PGE, ook wel genoemd Commissie Steenwinkel, – zijn afspraken gemaakt waarin alle wijken bereid waren het eigen gebouw ter discussie te stellen. “Niets is heilig”, is toen gezegd, en daarmee gaven alle wijken aan zich ervan bewust te zijn dat de vragen waar de PGE in deze tijd voor staat

- gezamenlijk vragen betreffen want de zorgen om de toekomst geldt alle wijken
- ons stellen voor een *gezamenlijk verantwoordelijkheid*
- ons roepen tot *gezamenlijke keuzes...*
- ... *en ingrijpende gezamenlijke investeringen* richting toekomst.

Deze gezamenlijkheid behoorde wat ons betreft tot de principiële én praktische essentie van de uiteindelijke voorstellen van de Stuurgroep Toekomstig Beleid. In één zin samengevat: Samen bundelen we de kracht, en samen delen we de pijn.

In de notitie blijkt dat concrete afspraken over gezamenlijk toekomstig beleid op dit moment alleen gemaakt kunnen worden met/door de wijken: Verrijzeniskerk, Vredeskerk, Detakerk en Opstandingskerk. Andere wijken staan op (soms grote) afstand van deze afspraken. Niet alleen lijkt het er zo op dat die 'andere' wijken alleen gelaten worden met hun deel van de gezamenlijke zorgen. Tevens wordt zo voor ons niet duidelijk wat van die wijken de bijdrage aan en/of relatie tot het toekomstig stedelijk beleid gaat zijn. Van het 'samen' waar we ooit mee begonnen is naar ons gevoel weinig meer over.

- b. De 'missie' vindt nog zo weinig invulling

'Alles hangt met alles samen' – en dus werd na het laatste rapport van de Stuurgroep besloten onze gedachten over inhoud (missie – kerk-zijn) en vorm (organisatie en gebouwen) parallel verder te ontwikkelen.

Naar ons gevoel is er in dit proces een geweldige scheefgroei ontstaan. De 'missie' is nauwelijks verder uitgewerkt. Het gesprek over de gebouwenkeuze daarentegen was in het proces tot nu toe volstrekt dominant, maar mist zo wel de noodzakelijke inhoudelijke voeding.

In de notitie wordt m.b.t. het stedelijk gemeente-zijn weliswaar een rijtje verworvenheden genoemd (diaconie, V&T, pastoraat en geloofsgesprek, JOP, Eredienst&Kerkmuziek, contacten met zorgcentra, aandacht voor jeugd en gezinnen, organisatorische verbeteringen), maar dit zijn niet altijd even duidelijke trajecten, doorgaans bij kleine groepen. Gemeenteleden, kerkraden en zelfs de Algemene Kerkenraad als geheel krijgen daar vaak maar weinig van mee. De samenhang van dit alles wordt slechts door enkelen gezien. Dit is geen goede zaak.

Dat missie-gerelateerde vragen¹ m.b.t. de keuze voor de Vredeskerk op geen enkele wijze in het proces een plaats hebben kunnen vinden is een veeg teken.

- c. Wanneer een deel van de (oude) wijken niet deelneemt aan het nieuwe stedelijk beleid heeft dat onontkoombaar grote consequenties voor de ruimte die voor de overige wijken overblijft

De groep die wél door gaat is een stuk kleiner dan wanneer allen samen door zouden gaan. Té klein bijvoorbeeld om met vier (oude) wijken nog twee centrale kerkgebouwen te bedienen (zo dat gewenst zou zijn). Er zijn minder mensen en kwaliteiten beschikbaar om de vernieuwde kerk uit te werken. Er zijn minder financiën beschikbaar om in de vernieuwde kerk te investeren. Omgekeerd zal de organisatie (bestuur, financiële verdeelsleutels etc.) een stuk lastiger worden.

- d. Er wordt gekozen voor de weg van de minste weerstand

Wanneer wij ons in de Protestantse Gemeente Enschede erbij neer zouden leggen dat een gezamenlijk beleid op dit moment niet mogelijk is, is dat naar ons gevoel een keuze voor de weg van de minste weerstand. Doorgaans lost een dergelijke keuze niets op. Aan het criterium van 'duurzaamheid' wordt naar ons gevoel niet voldaan. De problemen worden vooruit geschoven en zullen in de toekomst alleen maar groter worden². Dat baart ons zorgen, niet alleen om onszelf maar minstens evenzeer om de Protestantse Gemeente in haar geheel.

- e. Ons krediet naar onze wijkgemeentes wordt zo uitgehold

Als wijkkerkraden weten wij ons verantwoordelijk om in moeilijke keuzes onze wijkgemeente vóór te gaan. In het proces tot nu toe hebben wij dat ook met regelmaat gedaan.

Maar wij zijn er zeker van dat voorstellen die a) niet langer getuigen van principiële en praktische stadsbrede solidariteit en verantwoordelijkheid b) niet getuigen van toegenomen verstaan van de missie en c) niet overtuigen als *duurzaam* antwoord, hoogstens tot méér verdeeldheid in onze wijkgemeentes zullen leiden. Als wijkkerkraden missen wij dan de middelen om onze eigen wijkgemeente voor te gaan.

- f. Het resultaat van het proces zoals dat nu voorligt *voelt* oneerlijk

¹ Zoals bijvoorbeeld scherp verwoord in een e-mail van Sander Venema, doorgestuurd bij de AK stukken van 16 april 2009.

² Een voorbeeld hiervan werd onlangs zichtbaar in het nieuws rondom de Protestantse Gemeente Leeuwarden. Eind 2008 werd daar gesproken over een voorstel om drie van de zeven wijkkerken te sluiten. Grote onrust was het gevolg. De plannen werden geparkeerd, maar de vragen bleven, en kwamen een jaar later in verhevigde mate terug. In de nieuwe voorstellen van de AK van Leeuwarden worden geen drie, maar vier kerken gesloten. (Friesch Dagblad, 2-11-2009)

De samenvatting van de ontwikkelingen in Samenspraak van Oktober j.l. en mondeling gegeven op de gemeentevond d.d. 12-10-2009 hebben geleid tot gemengde reacties in onze wijkgemeentes. Enerzijds is er weliswaar blijdschap over toenemende concretisering. Anderzijds zijn er gevoelens van grote verontwaardiging, waar wij als kerkenraden nauwelijks weerwoord tegen hebben. Wat kunnen wij als kerkenraden inbrengen tegen een volgende redenering (die wij nu weliswaar zelf formuleren, maar die breed leeft in onze geledingen):

Andere wijken doen een beroep op 'pijn uit het verleden' om hun keuze voor concreet engagement met de stedelijke plannen vooralsnog uit te stellen. En het lijkt erop alsof dit wordt gehonoreerd. Dat voelt alsof wij er nu voor worden gestraft dat wij de pijn-kaart nooit hebben gespeeld maar zelf – overigens met succes (zie bijlage) - hebben verwerkt... Komt het er al met al niet op neer dat 'ons' kerkgebouw nu gesloten moet worden om het onderhoud van andere kerkgebouwen te bekostigen?

Met ander woorden: iedere wijkgemeente heeft zijn pijn. Is te beoordelen welke pijn zwaarder weegt? En ook de vraag: Wanneer 'eindigt' zo'n argument?

2. Vervolgstappen

Gezamenlijk beleid is ons inziens essentieel. Tempoverschillen voor wat betreft het verlaten van een gebouw zijn acceptabel en misschien zelfs logisch, Maar als sommige wijkgemeentes niet mee doen aan dit proces en zich er niet aan willen committeren op een bepaald moment wel 100% mee te doen, is er ons inziens geen sprake meer van echt gezamenlijk beleid. In bovenstaande hebben wij aangegeven wat dat naar onze mening voor ons én voor de PGE als geheel betekent.

Wij hopen van harte dat alsnog wegen gevonden kunnen worden om wél samen verder te gaan. Mocht dat echter níet mogelijk zijn, dan dient op zijn minst het spoor van niet-mee-doorgaan nader te worden uitgewerkt: Wat zijn de concrete (inhoudelijk, organisatorisch, financieel) consequenties van de meersporigheid, over en weer? Wat is het perspectief voor de *niet mee* doorgaande wijken mbt. de daar evenzeer als elders levende vragen en noden? En wat zien de *niet mee doorgaande* wijken wél als hun bijdrage aan de noodzakelijke investeringen m.b.t. de de stedelijke vragen en noden?

Naar onze mening zijn derhalve de volgende vervolgstappen nodig:

- a. Meer contact tussen de wijkkerken / wijkkerkenraden: teveel lopen we op dit moment op tegen vooroordelen, misverstanden en zelfs wantrouwen. Alleen meer contact tussen de wijken onderling kan hier behulpzaam zijn. Er is alleen toekomst voor het gezamenlijk proces wanneer dat door de wijken onderling wordt gedeeld.
- b. Een herijking van de uitgangssituatie: Ofwel liefst een helder commitment naar elkaar toe om de problemen van nu en de uitdaging voor morgen gezamenlijk aan te pakken.
- c. Indien een gezamenlijk afgesproken (maar vanzelfsprekend gefaseerd uitgevoerd) stedelijk beleid niet mogelijk is, zal op zijn minst duidelijk moeten worden gemaakt hoe de relatie gaat zijn tussen de wijken die het stedelijk beleid wél verder uit gaan voeren, en de wijken die daar (nog) niet aan kunnen committeren. Zowel op organisatorisch als ook op financieel vlak.
- d. Gezamenlijk met de wijken een soort 'routekaart' maken waarin het proces en de ijkpunten voor de uitwerking van de missie (waardonder de gebouwkeuzen) zijn uitgewerkt.
- e. In die routekaart hoort het vernieuwd inrichten van de werking van de AK een van de eerste stappen te zijn (bijvoorbeeld door het overdragen van bepaalde bevoegdheden). Als dat niet gebeurt kan de AK niet de zo nodige regie voeren.

3. Tijdsfad

Hoewel wij in bovenstaande duidelijk aan hebben gegeven hoezeer wij ons afhankelijk weten van concreet stedelijk beleid menen wij toch dat er inzake de voornoemde punten a, b en c. duidelijkheid moet zijn, alvorens een verder tijdsfad (dat hoort bij d) in te kunnen vullen.

Wij kunnen ons voorstellen dat een dergelijke duidelijkheid in de komende drie maanden geschapen wordt³.

Direct daarop of eventueel parallel daaraan kan een tijdsfad ontwikkeld worden waarin in volgorde de volgende onderwerpen een plaats krijgen:

- a. Herstructurering AK: overdragen bevoegdheden zodat beslissingen zorgvuldig én doortastend genomen kunnen worden. Tevens werken aan meer communicatie tussen de bestaande wijken onderling.
- b. Subroute - uitwerken missie: beginnen met 'presentie' in stad en wijk, zodat we de inhoudelijke argumenten mbt. de gebouwenkeuze scherper boven tafel.
- c. Subroute – kerkgebouwen: Inventarisatie hoofdvragen. Structuur scheppen waarbinnen deze vragen ook beantwoord kunnen worden.

Wij willen nogmaals benadrukken dat wij het stedelijke proces niet willen belemmeren, maar juist voortvarend willen oppakken.

Namens de wijkkerkenraden van de Detakerk en de Opstandingskerk

Hoogachtend,

Willem Nieuwmeijer, scriba

BIJLAGE Korte geschiedenis van de Oosterkerk

In december 2002 heeft de Oosterkerkgemeente definitief het kerkgebouw van de Oosterkerk verlaten. Samen met de Detakerkgemeente is, in het gebouw van de Detakerk én onder de naam van de Detakerk een nieuw begin gemaakt.

Hoewel veel leden van de de Oosterkerk gemeente al menig gedwongen verhuizing achter de rug hadden (Lasonderkerk, Wijkcentrum Mekkelholt, Trefpunt, Grote Kerk) werd deze stap in vrede genomen. Belangrijke stimulans daarbij was dat het een eerste stap zou zijn binnen een inmiddels vanuit de COSS-notitie van 1998 groeiend stedelijk kader. Acute nood in de gereformeerde Detakerk maakte dat het op dat moment goed was om in dit deel van de PGE alvast vooruit te grijpen op en concreet te investeren in samenhangend stedelijk beleid dat nog zou volgen.

In afwachting van dat stedelijk beleid is nooit ook maar één euro (toen nog gulden) extra uit de stedelijke kassen gevraagd voor deze nieuwe gezamenlijke wijkgemeente. Er is géén beroep gedaan op extra werkkraft, noodzakelijk voor nieuwe gemeenteopbouw. Er is ook niets extra in het kerkgebouw geïnvesteerd. **Bijvoorbeeld de voor de Oosterkerk even markante als dierbare zeven**

³ Er zijn vast en zeker wel werkvormen beschikbaar die ons hierbij kunnen helpen (te denken valt bijv. aan de methodiek van Project Start Up [PSU]). Vragen en knelpunten zullen in beeld gebracht moeten worden. Van daaruit kunnen betrokkenen in een breed maar zorgvuldig samengesteld beraad wegen zoeken om het project weer op te starten. Uiteindelijk moet het mogelijk zijn een aangepast plan te creëren dat dan aan de Kerkenraden kan worden voorgelegd.

schilderijen van Wendela de Vries, over De Schepping, staan nog steeds ongebruikt op zolder. Het zou een kostbare aanpassing van de kerkzaal vragen om deze een adequate plaats te geven – en gezien het spoedig verwachte stedelijke beleid zou het óók in onze ogen zonde zijn een dergelijke investering te forceren – ook al had menig gemeentelid daar grote problemen mee. Alle winst van het samengaan (besparing personeelskosten én opbrengst verkoop kerkgebouw) is zonder protest doorgeloeid naar de stedelijke kassen. Stedelijk beleid liet ondertussen langer op zich wachten dan ooit gedacht.

Toen in september 2008 ds. Veldman vertrok naar Groningen gaf de Opstandingskerk aan ter wille van de continuïteit graag kerkdiensten gezamenlijk met de Detakerk vorm te geven. De Detakerkgemeente heeft hierin toegestemd. Doel was expliciet niet een nieuwe gezamenlijke wijk. Doel was het – na ‘Steenwinkel’ nu toch echt spoedig verwachte – gezamenlijke stedelijk beleid. Als voorschot daarop leken gezamenlijke kerkdiensten een verstandige keuze. Binnen het stedelijk raam zou er voor verdere samenwerking van Deta- en Opstandingskerk vanzelf vruchtbare ruimte ontstaan.

Toen tenslotte de post ‘diaconaal predikant’ ingevuld moest worden bleek ds. Zuurmond daarvoor de meest passende kandidaat. Wederom als voorschot op te volgen stedelijk beleid werd daarom substantieel formatie ingeleverd – terwijl er, gezien het samengroeien van de beide wijken, in feite ook goede reden zou zijn om juist extra te investeren in het eigene.

Reeds **driemaal** dus heeft deze wijk sinds 2002 een fundamenteel voorschot genomen op (i.c. bijdrage geleverd aan) het verwachte stedelijk beleid. Eens te meer heeft deze wijk gezamenlijk stedelijk beleid dringend van node.

1. Wat roept deze notitie bij u op?

Refererend aan onze stellingname, zoals die verwoord is in bovengenoemde notitie, dat wij van harte bereid zijn mee te werken aan intensievere samenwerking met andere wijkgemeentes, willen we daar toch een aantal kanttekeningen bij maken.

- Hoe ziet die intensievere samenwerking er dan uit?

- Wij denken aan gezamenlijke liturgieën en orden van dienst en aan gezamenlijke diensten, zeker bij speciale gelegenheden met de bedoeling steeds meer naar elkaar toe te groeien
- Wij denken aan stedelijke Vorming en Toerusting.
- Wij denken aan stedelijk jeugdwerk.
- Wij denken aan stedelijke diaconale handreikingen.
- Wij denken aan gezamenlijke p.r.

Al deze dingen gebeuren al en nog meer, maar zouden o.i. geïntensiveerd kunnen en moeten worden.

Het moge duidelijk zijn dat we dit alles niet toejuichen als doel in zich zelf, maar omdat we overtuigd zijn dat we op termijn naar één gemeente toe gaan. Daarbij willen we aantekenen dat het ons niet duidelijk is hoe één gemeente er uit zal gaan zien. Dit zal een proces zijn waarbij een open communicatie van belang is en waarbij niet de organisatie, maar de mensen in eerste instantie centraal zal moeten staan.

- Een moeizame weg

Wij hebben wat moeite het nieuwe plan en haar perspectief goed in de vingers te krijgen. Daardoor kunnen we het niet zo goed en helder 'verkopen' naar de gemeente.

Wat wordt er nu verwacht en bedoeld met de activiteiten rond een wijklocatie? In het gebouwenplan wordt gesteld dat de kerkzaal van de ATK verkocht wordt, maar dat de bijgebouwen als wijklocatie blijven. Wij zien die constructie niet echt voor ons. Hoe wordt zo'n wijklocatie 'bemenst'? Zijn daar nog ambtsdragers of een kosters? Misschien zijn die vragen een brug te ver, maar ze leven wel.

Een paar jaar geleden is ons gebouw met veel elan en door deels eigen mensen verbouwd (zowel de kerkzaal als de bijruimten). Velen vinden het moeilijk te accepteren dat dat verloren gaat. Let wel: we verschuilen ons daar niet achter, maar opnieuw: je kunt zulke gevoelens niet uitpoetsen.

Voor velen in onze wijk wordt de gang naar één gebouw daardoor als een moeizame weg ervaren. Niet onmogelijk, maar moeizaam;

- bezorgdheid

Geloven in Enschede doe je samen of je doet het niet, zo wordt het soms boud en scherp gesteld. Wij geloven ook dat je dat als PGE (de missie gestalte gevend) samen moet doen en dat er geen wijkgemeentes uit de boot mogen en moeten vallen. Geloofwaardigheid en saamhorigheid staan op het spel!

Veel hangt af wat je onder dat samen verstaat; Of beter geformuleerd: hoe ruim dat samen is. Als een strakke regie (van wie dan ook leidt) tot een te kleine ruimte, gaan de banden knellen en loop je de kans dat ze knappen en het 'samen' versnippert. Van het ene tot het vele.

Niet alleen moet er in de ene gemeente plaats zijn voor veelkleurigheid en diversiteit van diensten en overtuigingen, maar ook de tempi kunnen verschillend zijn. Als je op weg bent naar hetzelfde doel moet je ongelijktijdigheid kunnen verdragen. Geen beschuldigingen over

en weer van te snel of te traag, maar veeleer gesprekken hoe het komt dat de ander zo traag of zo snel wil.

Als een dergelijke dialogische ruimte er niet is gaan we elkaar op de nek zitten en verliezen het doel uit het oog.

- Gebouwen.

We hebben het idee dat door de grote aandacht voor de gebouwen, de aandacht voor de inhoud van het proces en het doel van onze plannen (onze visie) naar de achtergrond verdwenen zijn: kerk-zijn in de stad, wat betekent dat? Woorden als presentie worden niet meer uitgediept en verkend, omdat we ons vastbijten in de 'gebouwen kwestie'. Dat is jammer, want het één geeft de contouren aan het andere.

We beseffen terdege dat reductie van kerkgebouwen geboden is. Om financiële redenen, maar vooral om theologische/ideologische redenen: presentie in de stad vraagt om een gebouw in de stad. Zoals boven vermeld gaat dat (het opgeven van het eigen gebouw) ons zeer ter harte, maar zijn bewust dat de nieuw ingezette weg op termijn leidt naar één gebouw.

Of er tussenstappen nodig en mogelijk zijn kunnen wij op dit moment niet beoordelen. **Wel** zijn we van mening dat de gekozen kerk als stadskerk, zijnde de Vredeskerk o.i. niet het meest aansprekende kerkgebouw is voor de PGE. Zowel qua uitstraling als plaats kun je toch nauwelijks spreken van een geschikte kerk die past bij onze stad. Onze voorkeur gaat uit naar een nieuw gebouw modern en multifunctioneel. Prismare is een mooi voorbeeld.

2. Wat moet de vervolgstap zijn?

De communicatie moet sterk verbeterd worden – zowel tussen kerkenraden en gemeenten, als tussen kerkenraden onderling (een eerste stap is gezet door het initiatief van onze kerkenraad richting Deta-/Opstandingskerk).

Het zou ook goed zijn als vanuit de AK gemeentes ingelicht en voorgelicht werden. Of dat er vanuit belerende gemeentes over en weer verteld wordt hoe het proces bij hun gelopen is. Nog altijd klinken stemmen die zeggen van niets te weten en het niet te begrijpen.

We mogen niet laten gebeuren dat de PGE uit elkaar valt. Dus geduld en respect naar elkaar toe is geboden!

Maar wel moeten we helder en duidelijk maken naar elkaar toe waar we staan en hoeveel tijd we denken nodig te hebben om bij elkaar langs te komen.

3. Invullen van het tijdspad

Dat vinden wij een moeilijke. We zijn van mening dat in 2012 duidelijkheid moet zijn over gebouwen en wijklocaties. In die tussenliggende periode moet er dus op 3 sporen ingezet worden: nadere doordenking van presentie in de stad en welk(e) gebouw(en) daar bij hoort/horen, omvorming van AK naar kerkenraad van de PGE en de functie en plaats van de wijklocaties in dit geheel.

Namens de kerkenraad van de Apostel Thomaskerk,

Hans Schepers, scriba.